

6. oldal

Isten üzenetet
akar neked
küldeni

12. oldal

Poroljuk le
a törvényt
és a próféták
üzeneteit!

20. oldal

Egy próféta
Isten végidei
népe számára

Őszi imahét

Adventist World

Arra
hívattunk, hogy
**hűségesek
legyünk
az Ő prófétáihoz**

Őszi imahét – 2019

3. o. – Első szombat

Miért küldött Isten prófétákat?

6. o. – Vasárnap

Isten üzenetet akar neked küldeni

8. o. – Hétfő

Az Istentől származó és a saját kűtfőből hirdetett üzenet

10. o. – Kedd

Helyesen olvassuk-e a Bibliát?

12. o. – Szerda

Poroljuk le a törvényt és a próféták üzeneteit!

16. o. – Csütörtök

Igaz és hamis próféták, régen és most

18. o. – Péntek

A nagyobb világosság és a kisebb világosság népe

20. o. – Második szombat

Egy próféta Isten végidei népe számára

IMPRESSZUM

Kiadja: a **Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniója**
2119 Pécel, Ráday u. 12.;
Tel.: (+36-28) 547-360; Fax: (+36-28) 452-229
Felelős kiadó: **Ósai Tamás** unióelnök

A mű eredeti címe: *We are Called to be Faithful to His Prophets*
Eredeti kiadás: General Conference of Seventh-day Adventists, 2019

Fordította: **Hegyes-Horváth Csilla**
Korrekcióra, nyomdai előkészítés: **Kiss Virág**

Nyomdai munkák: **Print 2000 Nyomda Kft.**
6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.
Felelős vezető: **Kovács András**

Hűségesen az Ő prófétáihoz

Isten mindig vágyott arra, hogy beszélgethessen teremtményeivel. Mielőtt a bűn belépett volna ebbe a világba, Isten az Éden kertjében sétálva személyesen beszélgetett Ádámmal és Évával. A bukás után ez már nem volt lehetséges, ugyanis az embereket megemésztette volna Isten dicsőségének megjelenése.

Ám mivel nem akart magunkra hagyni bennünket, Isten egy másik módszert tervezett el arra, hogy utasításait, figyelmeztetését, feddését és szeretetét közölje az emberekkel: a prófétaság ajándékát. Isten prófétái olyan fontosak, hogy a Biblia így biztosít bennünket: „Az én Istenem, az ÚR, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgálóinak, a prófétáknak” (Ámós 3:7, ÚRK).

Ebben az évben az őszi imaheti anyagunk témája: „Arra hívattunk, hogy hűségesek legyünk az Ő prófétáihoz.” A héten mindvégig fontos kérdésekről fogunk elmélkedni a prófétaság figyelemreméltó ajándékával kapcsolatban. Például: „Miért küldött Isten prófétákat?” „Mi indította arra a prófétákat, hogy megosszák az emberekkel üzeneteiket?” „Melyek az igaz próféta ismertetőjegyei?” „Hogyan kell magyaráznunk a profetikus szavakat?” És még további izgalmas kérdések is felvetődnek.

A napi felolvasásokban Marcos és Claudia Blanco fognak vezetni bennünket e fontos témakör feltárásában, gondolatébresztő és lelkesítő írásai által.

A heti olvasmányok koronájaként egy prédikációt olvashattok „Egy próféta Isten végidei népe számára” címmel, amely Ellen G. White írásait mutatja be, s arról is beszél, mennyire hangsúlyos írásaiban az a gondolat, hogy a Biblia a hitünk és gyakorlatunk egyedüli zsinórmértéke.

Bátorítalak titeket, hogy különítsetek el mindennap időt az imádságra és a tanulmányozásra ezen a különleges imahéten! Biztos vagyok abban, hogy az Úr bőségesen megáldja egyházunk világszéles családjának összejöveteleit, miközben arra összpontosítunk, hogyan tudnánk hűségesek lenni az Ő prófétáihoz Krisztus közeleli visszatérésére várakozva.

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednap Adventista Egyház elnöke. További cikkek és kommentárok olvashatók az elnöki irodából Twitteren a @pastortedwilson és Facebookon a @Pastor Ted Wilson elérhetőséggel.

A szerzőkről

Marcos és **Claudia Blanco**, a Hetednap Adventista Egyház kiadói szolgálatában dolgozik immár több mint húsz esztendeje. Marcos lelkipásztor, aki a Dél-amerikai Spanyol Kiadóhivatal ügyvezető igazgatójaként dolgozik (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]), Claudia pedig szabadúszó műfordító, édesanya, háziasszony. Mindketten szenvedélyesen szeretik Ellen G. White műveit, több könyvét fordították le és adták ki spanyolul. A Blanco házaspárnak két gyermeke van, Gabriel (15) és Julieta (13). **Buenos Airesben, Argentínában** élnek.

Hiszünk az imádság erejében, és örömmel fogadjuk az imakéréseket, amelyeket a szerda reggeli áhítataink alkalmával megosztunk a munkatársakkal. Imakéréseiteket a prayer@adventistworld.org címre várjuk, és kérünk, hogy ti is támogassátok imában Isten országa ügyének előbbre vitele érdekében végzett munkánkat.

Első szombat

Miért küldött Isten prófétákat?

Az Úr kinyilatkoztatja akaratát az Ő prófétáinak

TED N. C. WILSON

Képzeld el, hogy az első arc, amit életünkben meglátunk, Isten arca; s az első hang, amit meghallunk, Isten hangja! Ádám és Éva esetében ez így történt. „Ekkor megformálta az Úr Isten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élő lélekké” (1Móz 2:7, ÚRK).

„Az Úr Isten azt az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá formálta, és odavitte az emberhez” (22. v.).

Amikor Ádám és Éva kinyitották a szemüket, Jézus kedves arcát pillantották meg, és az első szavak, amiket meghallottak, Jézus dallamos hangján érkeztek hozzájuk.

Minden tökéletes volt a gyönyörű, kerti otthonukban! Angyalok társaságát élvezték, örültek az egymással és az Istennel való közösségnek. Ellen White így írja le a jelenetet: „Ádám és Éva nemcsak Isten atyai gondoskodását élvező gyermekek voltak, hanem tanulók is a végtelen bölcs Isten iskolájában. Élvezték az angyalok látogatásait, és beszélgethettek Alkotójukkal Őt eltakaró fátyol nélkül.”¹

Ám miután a bűn belépett világunkba, a dolgok szörnyű fordulatot vettek. Ahelyett, hogy örömeiket lelték volna az Istennel való találkozásban, ószüleink rettegve menekültek előle, és rejtkehelyeket kerestek. Persze Isten elől senki sem tud elrejtőzni.

Sok-sok minden veszett el azon a napon, de az egyik legfájdalmasabb veszteség az volt, hogy az emberpár nem élvezhette tovább az Alkotójával való nyílt, szemtől

szembeni közösség kiváltságát. „Ádám, még ártatlanságában, nyíltan, korlátok nélkül élvezhette a Teremtőjével való közösséget, de a bűn szakadékot okozott Isten és ember között, s ezt a mélységet csak Krisztus engesztelése tudta áthidalni; csak ez tehetette újra lehetővé az áldás, illetve az üdvösség közlését mennyből a föld felé.”²

ISTEN NEM HAGYOTT MAGUNKRA BENNÜNKET

Ha szeretünk valakit, akkor folyton beszélgetni akarunk vele, és minél több időt tölteni a társaságában. Szülőként alig várjuk, hogy a gyermekeinkkel lehessünk, sok közös élményt szerezzünk, amikor taníthatjuk és bátoríthatjuk őket, és segítségünket felajánlhatjuk. Úgy érezzük, ajándék az, ha ott lehetünk nekik, és beszélgethetünk velük.

Ha mi, emberek, ennyire nagyon vágyunk arra, hogy beszélgethessünk a szeretteinkkel, mennyivel inkább vágyik mennyei Atyánk arra, hogy értekezhesen velünk? Jézus mondta: „Ha azért ti gonosz létekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?” (Mt 7:11, ÚRK).

Isten nem hagyta földi gyermekeit Sátán markában. Mivel a bűn falként állt közöttük, már nem beszélhetett velük szemtől szemben, és nem taníthatta őket úgy, mint korábban tette, ezért kitervelt más módszert, ami által közölhette mindennél fontosabb, életmentő iránymutatásait a világ felé.

A Biblia legalább kilenc csatornát jelölt meg, amelyeken keresztül Isten kommunikált az emberekkel: (1) angyalok; (2) a teremtett világ (természet); (3) felhő-/tűzoszlop; (4) Urim és Thummim; (5) álmok; (6) hang egyenesen a mennyből; (7) a Szentlélek, aki egyéni vezetést ad az embereknek; (8) a személyesen megjelent Krisztus; (9) a próféták.

Habár az Úr használta az összes fent említett kommunikációs módszert, azonban „Isten akaratának legfőbb kijelentései, amelyekkel

egyházát vezette a történelem minden korszakában, a próféták által adattak”³. Természetesen a legfontosabb hírnök maga Jézus Krisztus volt (Lk 24:19; Mt 13:57–58). Isten prófétái annyira fontosak, hogy a Biblia ezt a biztos kijelentést teszi erről: „Az én Istenem, az ÚR, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgálóinak, a prófétáknak” (Ám 3:7, ÚRK).

MIÉRT KÜLDTE ISTEN A PRÓFÉTÁKAT?

Miért küldte Isten a prófétáit? A Bibliában találjuk a választ: „Pedig az ÚR, atyáik Istene időben elküldte hozzájuk követeit, mert kedvezni akart népének és lakóhelyének” (2Krn 36:15).

Ennek a szakasznak érdekes a szövegkörnyezete. Júda királysága sokat vesztett, a babiloni fogság, s a megsemmisülés szélén állt. A gonosz királyok sora után Sedékiás, Júda utolsó királya, „sőt, még a papok fejedelmei és a nép is mindnyájan szaporították a bűnt a népek undokságai szerint, és beszennyezték az ÚR házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben” (14. v., ÚRK).

Hogyan reagált mindezen Isten népe? „kigúnyolták Isten követeit, beszédeit megvetették, és gúnyt űztek prófétáival, míg végül az ÚR haragja fölgerjedt népe ellen, és többé már nem volt segítség” (16. v.).

Komoly és veszélyes dolog megvetni Isten utasításait, amelyeket prófétáin keresztül küld. Ebben az esetben fiatal férfiak és nők, idősek emberek, sőt az Isten szentélyében menedéket kereső személyek halálát okozta az engedetlenség. A szentély megmaradt kincseit elrabolták, Isten házát felgyújtották. Jeruzsálem falait lerombolták, a város megsemmisült. Az életben maradtakat Babilonba hurcolták fogolyként.

Az Úr figyelmeztette őket mindezekre prófétáin keresztül, beleértve Jeremiást, de az emberek nem hallgattak rá (15. v.).

Sajnos Isten prófétáit és az általuk közölt üzeneteket gyakran

A próféták bemutatták a népnek, hogy Isten eléggé értékeli az embereket ahhoz, hogy közülük válasszon férfiakat és nőket az Ő képviselőjére.

utasították el az emberek. Mindazonáltal, Isten fenntartotta ezt a közlési csatornát, mert népe az Ő szeme fénye (5Móz 32:10; Zak 2:8).

ISTEN PRÓFÉTÁIN KERESZTÜL DOLGOZIK

A Mindenható korszakokon át küldte megújító, életadó, életmentő üzeneteit prófétáin keresztül. A próféták hétköznapi emberek, akiket Isten választ ki arra, hogy Őt képviseljék; fogadják üzeneteit, és hűségesen közölik azokat népével.

Isten látomásokban és álmokban szólt népéhez prófétáin keresztül, akik az Ő Szentlélekének vezetése alatt voltak. Ők a nép nyelvén közölték mindazt, amit láttak és hallottak. „Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítatva szóltak az Istennek szent emberei” (2Pt 1:21).

A próféták fontos szerepet töltek be az emberiség történetében, élő példaként annak, hogyan áldhatja meg Isten az Ő népét azáltal is, hogy prófétákat küld nekik.

A *Messenger of the Lord* [Az Úr küldötte] című könyvében Herbert Douglass nyolc okot sorol fel, amiért Isten prófétákat küldött „ahelyett, hogy valami drámaian figyelemfelkeltő módszert használt volna, például az ég felhőibe írt volna ujjával, vagy mennydörgő hangon közölte volna akaratát minden reggel és este.”⁴

1. A próféták előremutatták Krisztus első eljövételére, és készítették a Messiás útját.

2. Az Úr küldötteiként bemutatották a népnek, hogy Isten eléggé értékeli az embereket ahhoz, hogy közülük válasszon férfiakat és nőket az Ő képviseletére.

3. A próféták állandóan emlékeztettek arra, hogy Isten irányutatója mindig közel van és elérhető.

4. A próféták jelenléte próbakő volt a nép számára abból a szempontból is, hogy hogyan viszonyulnak Istenhez.

5. A próféták üzenetei ugyanazokat a célokat szolgálták, mint a Teremtővel való, személyes kommunikáció.

6. A próféták bemutatták, mit valósíthat meg az ember életében az Istennel való közösség és a Szentlélek átalakító kegyelme.

7. A próféták segítettek közölni a megváltás tervét az emberekkel, mert Isten következetesen együtt használta az emberi és isteni eszközöket, mint a lehető leghatékonyabb módszert az elveszett emberiség elérésére.

8. A próféták legkiemelkedőbb munkája az, hogy írásaik ott szerepelnek Isten írott Igéjében.⁵

A PRÓFÉCIA: AJÁNDÉK

Világos, hogy a próféták kulcsfontosságú szerepet töltenek be az Isten és az emberek közötti kommunikációban. Isten írott Szava, a Biblia, megőrizte számunkra Isten sok utasítását, magyarázatát, feddését, bátorítását és ránk vonatkozó terveit.

A Biblia Isten üzeneteit tartalmazza, amelyeket népének küldött, továbbá a feljegyzéseket arról, miként munkálkodott közöttük. Mindezt prófétái jegyezték fel mintegy 1600

éven keresztül (Mózesztől egészen János apostolig), ahogyan a Szentlélek ihlette őket.

A próféta ajándéka egy a Lélek ajándékai közül, amelyeket 1Korintus 12 sorol fel, és Isten Igéje azt mondja, ez jelen lesz az idők végéig. Isten végidei maradék népének leírásánál ezt olvashatjuk: „Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék a többi utódjával, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus bizonyágtétele” (Jel 12:17; ÚRK).

E szakasszal kapcsolatosan és a gondolatra utalva, hogy Isten valóban szól prófétáin keresztül, olvassuk el az angyal szavait, amelyeket Jánoshoz intézett: „...szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele: Istent imádd, mert Jézus bizonyágtétele a próféta lelke” (Jel 19:10, ÚRK).

A hetednapos adventisták hiszik, hogy Isten az Ő bölcsességétől és együttérzésétől indítva prófétát támasztott ezekben az utolsó napokban. Habár nem szükséges az igaz próféta minden ismérév itt részleteznünk, egy fontosat megemlítünk közülük, mégpedig azt, hogy egy igaz próféta sosem fog ellentmondani az előző prófétái üzeneteknek, mert „a próféta lelkének engednek a prófétáknak” (1Kor 14:32), és akik nem így tesznek, „azoknak nincs hajnaluk” (Ézs 8:20).

Ellen White minden írásában, levelében, prédikációjában és üzenetében a Bibliát emeli magasra, és sosem mond ellent a Szentírás tanításainak. Milliókat vezetett Jézushoz prófétái szolgálata által, még több milliók pedig áldást nyertek Istentől jövő tanácsai által. Az egészséges életmóddal, az oktatással, a szolgálattal és sok más témával kapcsolatos tanácsai ma is útjelzőként szolgálnak Isten népe számára. Az eljövendő eseményekre való figyelmeztetések és az utasítások, hogy hogyan készüljünk fel a legjobban ezekre, olyan üzenetek, amelyek mindenkinek hasznára és áldására válnak, akik komolyan veszik.

Ezen az imahéten bátorítalak titeket, hogy fontoljátok meg, milyen hihetetlen bölcsességről és együttérzésről tanúskodik az az ajándék, amit Isten prófétáin keresztül adott nekünk, és emlékezzünk, hogy ezek az áldások abból származnak, ha odafigyelünk az Ő szavára. „Bízzatok az ÚRban, a ti Istenetekben, és megerősít titeket. Bízzatok prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Kron 20:20, ÚRK). ©

Gondolatok az imádsághoz

1. Imádkozunk azért, hogy képesek legyünk meghallani a Szentlélek segítségére által mindazt, amit Isten üzen nekünk prófétáin keresztül!
2. Imádkozunk átgondoltan mindazokért az áldásokért, amelyeket életünk során az Ő prófétáinak bátorító üzeneteiből nyertünk!
3. Kérjük Istent, hogy világosan értesse meg velünk az Ő végidei prófétájának, Ellen White-nak a szerepét!

¹ Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 23–24. o.

² Uo., 41. o.

³ T. Housel Jemison: *A Prophet Among You* [Egy próféta köztetek]. Mountain View, Calif., 1955, Pacific Press Pub. Assn., 23. o.

⁴ Herbert E. Douglass: *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White* [Az Úr küldötte: Ellen G. White prófétái szolgálata]. Nampa, Idaho, 1998, Pacific Press Pub. Assn., 10. o.

⁵ Uo.

Ted N. C. Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház Generálkonferenciájának elnöke.

Isten üzenetet akar neked küldeni

Mi készíti a prófétát
az üzenet hirdetésére?

Képzeld el egy pillanatra, milyen lenne, ha sosem hallottál volna a kereszténységről! Hirtelen találsz egy könyvet az utcán. Kezedbe veszed. A borítóján ez áll: Szent Biblia. Szerző nem szerepel rajta. Ki írhatta?

Amikor a kezembe veszek egy könyvet, a címe után a szerzőjéről szóló információkat olvasom el. Mivel a könyvkiadás területén dolgoztam, ezért pontosan tudom, hol találom ezeket az adatokat: az impresszumban. Ám ha a Szent Bibliát nyitom ki, meglepetésemre nem találok benne adatokat a szerzőről.

Tehát, mit feltételezne a friss olvasó, aki először lát Bibliát? Ki írta? Hogyan érkezett hozzánk? Ki állította össze a szöveget? Természetesen még a vallási témákban járatlan emberek is tudnak annyit, hogy a keresztények azt állítják: a Biblia magától Istentől származik. Azt jelenti ez, hogy a Biblia

a ma ismert formájában valamikor közénk pottyant az égből? Vannak Istennek titkári munkatársai vagy szerkesztői? Isten írta vagy emberek?

Kulcsfontosságú döntést kell hoznunk, amikor a Biblia felé közelítünk, hogy eldöntsük: tőle idegen szempontok szerint fogjuk-e elemezni, vagy előnyben részesítjük azt, ahogyan a Biblia határozza meg önmagát. Hogy egybegyűjtsük és felmérjük jelentőségét, nem lenne igazságos a könyvvel és szerzőjével (vagy szerzőivel) szemben, ha figyelmen kívül hagynánk mindazt, amit elmond önmagáról és eredetéről.

A Biblia egyik legtermékenyebb szerzője, Pál apostol, kereken kijelentette: „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3:16–17).

Ugyanebben a gondolatkörben Péter apostol így fogalmaz: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag két fel szívetekben; tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítatva szóltak az Istennek szent emberei” (2Pt 1:19–21).

A Bibliának ez az önvallomása megerősíti, hogy a Szentírás Istentől ihletett. A próféták úgy szóltak, mint akiket a Szentlélek ihletett.

Ez a két bibliai szakasz alapos és gazdag adatokat közöl a Biblia eredetéről és természetéről. Azt állítják, hogy (1) a Szentírás Istentől származik, és Ő az, aki irányítja az önmagáról szóló kinyilatkoztatást az emberekkel való kommunikációban; (2) ez a kinyilatkoztatás: az ihletés (görögül: *theopneustos*); és (3) ez a jelenség az egész Bibliára vonatkozik.

Miközben megfontoljuk ezeket a verseket, amelyek a Biblia eredetéről szólnak, fontos szem előtt tartanunk,

hogy mit állítanak, és mit nem. Habár a hangsúly azon van, hogy a Biblia szerzője Isten, a szakaszok azt nem állítják, hogy Ő az író. Az írók Isten „szent emberei” voltak, akik az Ő ihletése alatt lejegyezték a kinyilatkoztatást.

Péter apostol tehát világosan állítja, hogy bár az emberek a Szentírás fizikai közlöi, a kinyilatkoztatás eredete – az Írás tartalmának forrása – maga Isten. Az emberi tevékenység jelen van ugyan a folyamatban, de nem ebből a forrásból táplálkoznak a Szentírásban található magyarázatok, kifejtések és értelmezések.

HOGYAN TÖRTÉNIK AZ IHLETÉS?

Marad a kérdés: Hogyan kell értelmeznünk az isteni szerző és az emberi írók közti kapcsolatot? Milyen szerepük van e résztvevőknek? Hogyan öltött testet a kinyilatkoztatás folyamata a Szentírásban?

Az olvasó számára már a felületes megközelítésből is világos, hogy a Biblia írása nem egy rövid ideig tartó, gyorsan lezáruló, egységes folyamat volt. Éppen ellenkezőleg: a Biblia a mai formájában úgy állt össze, hogy körülbelül 40 író 15 országban, három nyelven írta le bizonyágtételét: héberül, arámul és görögül. A tudósok általi megközelítés azt is feltárja, hogy sok irodalmi stílus jár együtt a sok szerzővel, és az általuk képviselt kulturális sokszínűséggel.

Tehát, ki állította össze a Bibliát?

A röviden elemzett igeversék (2Tim 3:16; 2Pt 1:21) kategorikusan kijelentik, hogy Isten „ihlette” a Szentírást. Ez a kifejezés azonban túl tág ahhoz, hogy pontosan meghatározza, hogyan is működik Isten akaratának közlésének mennyei módszere az írásban.

Magának a Szentírásnak az állításait figyelembe véve – amely a Biblia írott formában – próbálták a tudósok megérteni, hogyan működik az ihletés folyamata. Bár hetednap Adventistaként elutasítjuk a mechanikus vagy más néven verbális inspiráció elméletét (nem hiszünk

Következésképpen az, ahogyan a bibliai írók kifejezték magukat – az isteni üzenet közvetítésére kiválasztott szavak – az ő választásukat tükrözték, de a Szentlélek vezette őket.

abban, hogy a Szentírás minden egyes szavát a Szentlélek diktálta volna), azt azonban hisszük, hogy a próféták a kinyilatkoztatás illetve az ihletés hatására formálták szavaikat. A Szentlélek vezette a prófétákat az írás folyamatában, és biztosította azt, hogy a próféták saját szavai tekintélyvel és megbízhatóan fejezzék ki a kapott üzenetet. Ennélfogva tehát a szavak „lényegi jelentőséggel bírnak a kinyilatkoztatás és ihletés folyamatában”.*

Tény, hogy Isten vezette magukat az írókat, akik saját szavaikkal fejezték ki az Istentől kinyilatkoztatott dolgokat. Következésképpen az, ahogyan a bibliai írók kifejezték magukat – az isteni üzenet közvetítésére kiválasztott szavak – az ő választásukat tükrözték, de a Szentlélek vezette őket. Más szóval, a Biblia írói inkább Isten írnokai voltak, nem pedig íróeszközei.

Habár a Biblia írói az emberi nyelv tökéletlen eszközét használták, azonban Isten Igéje így is Isten akaratának végső, tekintéllyel rendelkező, tévedhetetlen kinyilatkoztatását jelentik. Tehát, a tökéletlen emberi eszköz közli az igazságot. Ugyanakkor, ahogyan Krisztus személyében is szétválaszthatatlan az isteni-emberi természet, ugyanúgy a Bibliában sem lehet elválasztani egymástól a tartalmat és az eszközt: ez egyszerűen lehetetlen. Ez is egyszerre isteni és emberi jelenség: Isten az adatközlő, Ő vezeti az írás folyamatát is anélkül, hogy semmibe venné az ember egyéniségét vagy

képességét, ám közben biztosítja, hogy az egész folyamat eredménye megbízható legyen, és megfeleljen céljainak. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Imádkozzunk azért, hogy legyen rálátásunk a Biblia különböző részeire és arra, hogy Isten mit szeretne adni számunkra; mit szeretne jobban megérteni velünk!
2. Kérjünk jó belátást, hogy bizalommal tudjunk lenni Isten iránt, ami az ihletés folyamatát illeti, ami által adta nekünk a Szentírást!
3. Dicsőítsük Istent azért, hogy különféle üzeneteket küldött számunkra Igéjén keresztül, beleértve a példázatokat, a költői műveket és a próféciákat!

* Idézetet Raoul Dederen, „A Jelenések könyvének ihletettségével kapcsolatos hetednap adventista teológia” című előadásából, amely az Észak-amerikai Bibliakonferencián hangzott el 1974-ben. (Nyomtatásban: 10. o.)

Hétfő

Az Istentől származó és a saját kútfőből hirdetett üzenet

Melyek az igaz próféta ismérvei?

„**M**it gondolsz arról az asszonyról, aki a YouTube-on, egy videofelvételen azt állítja magáról, hogy próféta?” – kérdezte egy aggódó hittestvérem, amikor sorban kezelt fogtam a távozókkal egy szombat délelőtti istentisztelet után.

„Őszintén szólva, még nem is hallottam róla – válaszoltam. – Hadd nézzem meg először a videót, akkor már tudok minek alapján válaszolni.” Miután megnéztem a felvételeket, világos volt számomra, hogy az asszony nem igazi próféta. (A YouTube videómegosztó egyébként is tág teret biztosít az önjelölt próféták számára.) Mi készítené arra valakit, hogy kitarson amellet, miszerint ő egyenesen Istentől kapott üzeneteket? S ami még fontosabb: Hogyan tudja eldönteni a gyülekezet, hogy valaki valóban Istentől kapott-e próféta üzeneteket? S ha tényleg kapott ilyen üzeneteket, akkor már rögtön próféta lesz?

Egyrésztől, szem előtt kell tartanunk, hogy Isten prófétáin keresztül szeretne velünk kommunikálni. Pál apostol ezt ajánlja: „*A Lelket meg ne*

oltsátok. A prófétálást meg ne vessétek, mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!” (1Thessz 5:19–21).

Komoly hibát követünk el, ha figyelmen kívül hagyjuk a próféta üzenetét, akár azt, amit Isten az ősi próféták által küldött, akár azt, amit most akar közölni népével, a vég idején.

Másrésztől, Krisztus figyelmeztetett bennünket arra, hogy hamis próféták fognak támadni: „*Őrizkedjétek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok*” (Mt 7:15). Céljuk az, hogy elhitéssék, ha lehet, a választottakat is közvetlenül Jézus második eljövetele előtt (Mt 24:24). Ezért teljesen világos János tanácsa: „*Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől vannak-e, mert sok hamis próféta jött ki a világba*” (1Jn 4:1, ÚRK).

A PRÓFÉTÁK ISMÉRVEI

Melyek tehát Isten igaz prófétáinak ismertetőjegyei? A Biblia maga is bizonyítja, hogy a hamis próféták megjelenésének jelensége nem csak korunk kereszténységének a sajátja. Már megmutatkozott Izrael népe körében Jeremiás napjaiban is (Jer 14:14). Jeremiás azt az utasítást adta kortársainak, hogy az igaz próféta egyik próbája az legyen, vajon beteljesedik-e a próféciája. „*Arról a prófétáról, aki békességről prófétál, úgy ismerhető föl, hogy valóban az ÚR küldte-e, hogy beszéde beteljesedik-e*” (Jer 28:9; lásd még 5Móz 18:21–22).

Azt is tartsuk szem előtt, hogy a próféta szolgálata a jövőmondásnál sokkal többet foglal magába, és a feltételes próféciák elve azon alapul, hogy ha az állapotokban vagy a kapcsolatokban változás következik be, az befolyásolja a megjósolt jövőt is (lásd Jer 18:7–10), ahogy történt ez Jónás jövődőlésének esetében is, ami Ninive pusztulására vonatkozott.

Egy másik elem arra vonatkozik, hogy a próféta üzenetnek összhangban kell lennie a már kinyilatkoztatott üzenetekkel. A kinyilatkoztatott

igazságok rendszere egymással összefüggő üzenetek láncolatát tartalmazza. A Szentírás kánonjában ugyanaz a Lélek nyilatkoztatta ki az összes profetikus üzenetet (2Tim 3:16). Ennélfogva, minden új üzenet összhangban kell, hogy legyen a már korábban kinyilatkoztatott igazságokkal. „A tanításra és bizonyágtételre hallgassatok! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala” (Ézs 8:20, ÚRK). Krisztus maga is utalt mindarra, „amelyek felőle megírtattak az Írásokban” (Lk 24:27), így mutatta be, hogy üzenete prófétaként és áldozata Messiásként egyaránt megbízható, és a jövődölések pontosan teljeselek.

Igen, az igazság progresszív (idővel új igazságok tárulnak fel), és a későbbi próféták új gondolatokat és részleteket adnak hozzá a korábbi próféták által kinyilatkoztatott igazságokhoz, de az új üzenetek semmiképp sem mondanak ellent a múltban adott üzeneteknek.

Habár igaz, hogy az üzenet számít, nem pedig az üzenet közvetítője, és a próféták is emberek a maguk gyengeségeivel és korlátaival együtt, Krisztus arra kér, hogy vizsgáljuk meg az önmagukat prófétának nevezők életében a gyümölcsöket, s úgy ítéljük meg hitelességüket. „Gyümölcsöikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szédnek-e szőlőt vagy a bojtortojáról fűgét? Minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt, és rossz fa sem teremhet jó gyümölcsöt. ... Tehát gyümölcsöikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16–20, ÚRK).

Habár néha időbe telik, de azért a ragadozó farkasnak idővel kilátszanak a fogai a szelíd bárány álruhából. Természetesen minden prófétának Krisztust kell a középpontba helyeznie, vallania kell Krisztus isteni-emberi természetét, és magasztalnia kell az emberiségért hozott áldozatát. „Erről ismeritek meg az Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és amelyik lélek nem tesz vallást Jézusról, az nincs Istentől” (1Jn 4:2–3, ÚRK).

Az igaz próféta további ismérvei: üzenete időszerű (2Kir 6:10–12), gyakorlati jellegű (nem elvont vagy általános); követőinek jó gyümölcsök látszanak az életében; a kinyilatkoztatásokat álmokban és látomásokban kapja (4Móz 12:6). Jól tesszük, ha szem előtt tartjuk azonban azt is, hogy ha a próbát alkalmazva néhány jellemző illik is valakire, az még nem tesz igazi prófétává valakit. Például, attól, hogy Nabukodonozor király kapott egy látomást, ő még nem lett próféta e szolgálat egész dimenzióját tekintve.

MILYEN ÁRAT FIZET AZ IGAZ PRÓFÉTA?

Amíg a Dél-amerikai Spanyol Kiadóhivatalban szolgáltunk, egy tucatnál is több kéziratot kaptunk, amelyekben úgynevezett próféta üzenetek álltak a Hetednap Adventista Egyház számára. Néhányat közülük csak azért küldtek be nekünk, hogy elemezzük és értékeljük a tartalmukat. Volt viszont, amit azzal az ígérennyel küldtek, hogy azonnal nyomtassuk ki és terjesszük, mert Istentől származik. Mivel megtagadtuk a lehetőséget, többen örök kárhozatra ítélték bennünket, mert nem fogadtunk szót az utasításaiknak.

Azt állapítottuk meg, hogy ezen önjelölt próféták többségében van egy közös vonás: kétségbeesetten vágnak arra, sőt követelik, hogy őket mindenki ismerje el prófétának. Ám ha megvizsgáljuk a bibliai próféták tapasztalatát, azt láthatjuk, hogy fordítva voltak a dolgok. Sokan közülük ellenálltak az elhívásnak (Jer 1:6; Ézs 6:5; 2Móz 4:10–15), vagy számtalan bizonyítékot kértek arra nézve, hogy ez valóban egy személyes elhívás (Bírák 6). Ennek fő oka az, hogy egy prófétát általában barátságtalanul fogadnak (Jer 20:2; 1Királyok 18). A próféták közül „a legnagyobb” úgy végezte, hogy fejét egy ezüsttálcán vitték Heródes elé (Mt 11:11; 14:1–12). Ezek a történetek azt tanítják nekünk, hogy vizsgáljuk meg a lelkeket (1Jn 4:1), akkor pedig

különösen, amikor önjelölt próféták ragaszkodnak ahhoz, hogy ismerjük el őket Isten küldötteiként.

Minden hamisítás feltételezi, hogy létezik az igazi is. Sőt, minél ügyesebb a hamisítvány, annál inkább bizonyítja az eredeti értékét, amit a hamis helyettesíteni akar. Ezért akarja Sátán a helyükről kiszorítani az igaz prófétákat, hiszen ismeri az igazi, Istentől jövő üzenetek értékét. Vizsgáljuk meg tehát a lelkeket, de ne hallgattassuk el a Lélek hangját! ©

Gondolatok az imádsághoz

1. Ha hallasz üzeneteket különböző emberektől, akik azt állítják, hogy Isten nevében szólnak, kérd az Urat, hogy adjon bölcsességet szavaik megítéléséhez!
2. Imádkozz a Szentlélek vezetéséért és bölcsességért, mielőtt odaállsz bárki mellé, aki azt állítja, hogy Istentől jövő, biblikus üzeneteket közvetít!
3. Küldj imát Istenhez, amikor „új igazság” kerül a látókörödbe, és vizsgáld meg azt, miután kérted a Szentlelket, hogy mutassa meg neked, mi az igazság. Engedd meg neki annak lehetőségét, hogy ne erősítse meg azt, amit te gondolsz!

Kedd

Helyesen olvassuk-e a Bibliát?

Mit mondott Jézus arról, hogyan értelmezzük a prófétai szót?

Jézusban egy különlegesen érdekes jelenséget látunk. Ő egyszerre volt az üzenet és a próféta. Ő volt az Atya legnagyobb kinyilatkoztatása (Jn 14:9) és egy nagy próféta (Zsid 1:2), ahogyan a kortársai is felismerték (Jn 6:14; Lk 7:16–17). „Uram – mondta még a samáriai asszony is –, látom, hogy te próféta vagy” (Jn 4:19).

Jézus Krisztus nemcsak a kinyilatkoztatás és a kinyilatkoztató, az üzenet és az üzenet közlője volt egy személyben, de a Szent Írásokat is kiválóan magyarázta. Mint próféta közvetlen üzeneteket hozott a mennyből, és a hagyományos prófétaiskolák jellegzetes módján, kiválóan értelmezte és magyarázta a Tórát. Már egészen fiatal korában is elakadt a szava a tanítóknak, olyannyira, hogy „*akik őt hallották, mind álmélkodtak értelmén és feleletein*” (Lk 2:47, ÚRK).

Írásmagyarázóként elismert tekintélye volt Izrael népe között (Mk 1:22), valamint Jeruzsálem vallási vezetői körében is; egyikük azzal a névvel illette őt, hogy Istentől küldött tanító (Jn 3:2).

Bár Krisztus nem azért jött, hogy megváltoztassa a kinyilatkoztatás forrását (a Törvényt), hanem, hogy betöltse azt (Mt 5:17), küldetése az volt, hogy bemutassa az Írások igazi jelentését annak a népnek, amely elfordult úgy a helyes magyarázattól, mint a szívbéli vallás igaz gyakorlatától. Ezért Jézus folyamatosan összehasonlította a korabeli magyarázó módjait – utalva arra, hogy „*azt mondták*”, vagy „*megmondatott*” (27. v.), vagy amit a nép egy adott módon értelmezett – azzal, hogy „*én viszont azt mondom*” (28. v.), vagyis az igaz prófétai magyarázattal.

És mivel Krisztus nemcsak egy nagy tanító és próféta volt, hanem a mi példaképünk is mindenben, ezért jól tesszük, ha tanulmányunkban követjük az Ő írásmagyarázati elveit.

Vázolt-e írásmagyarázati elveket valamelyik tanításában vagy beszédében? Egy epizód, amely közvetlenül azelőtt történt, hogy Jézus felment volna mennyei Atyjához, segíthet több ilyen elvet is megfogalmazni. Szegődjünk hát a Megváltónk mellé az ösvényen, amely elvezet a próféta szó valódi jelentésének felfedezéséhez! Menjünk vele az emmausi úton, és engedjük, hogy feltárjon előttünk néhány írásmagyarázati elvet, amelyek által elménkben világosság lesz, szívünk pedig lángolni fog!

JÉZUS HERMENEUTIKÁJA

Lukács 24-ben, miközben a két csüggedt tanítványhoz beszélt, akik Emmaus felé tartottak, bemutatott nekik – vázlatosan és gyakorlati módon – néhány írásmagyarázati elvet, amelyeket tanítványainak és követőinek már megtanított szolgálata során.

A beszámoló arról tájékoztat minket, hogy a két tanítvány a Jézus halála miatti gyászban lépkedett az úton, hiszen halálával minden messiási várakozásuk semmivé foszlott. Jézus ekkor szegődött melléjük, habár a két férfi nem ismerte fel Őt. Hallván tőlük csüggedésük okát, megkérdezte tőlük: „*Ó, balgák és rest szívűek mindazoknak az elhivésére, amiket a próféták szóltak! Hát nem ezeket kellett elszenvednie Krisztusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe? És Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban*” (Lk 24:25–27).

1. A kánoni elv. Krisztus nem az éppén látható, első századi valóság fényében magyarázta messiási küldetésének megbízhatóságát, nem is a héber tradíció vagy a görög filozófia alapján, amelyek korának meghatározó kulturális közegét jelentették. Ellenkezőleg: azokat az

Krisztus maga alapozta meg a Biblia felsőbbrendűségét a hagyomány felett, és más írók is aláhúzták a tényt, hogy a Szentírás felette áll az emberi filozófiának.

információkat használta fel, „*amelyek felőle megíratk az Írásokban*” (27. v.). Vagyis, az Írásokat használta fel a biblikus információknak és saját messiási szerepének magyarázására. Tehát, a Biblia magyarázatához szükséges közlések magában a szentírási kánonban találhatóak. Az Írás önmagát magyarázza.

Krisztus maga alapozta meg a Biblia felsőbbrendűségét a hagyomány felett (Mt 15:3–6), és más írók is aláhúzták a tényt, hogy a Szentírás felette áll az emberi filozófiának (Kol 2:8), az emberi érvelésnek és logikának (Péld 14:12), és a világon felhalmozott tudásnak is, aminek része a tudomány (1Tim 6:20).

Az alapvető tudományos eljáráshoz az szükséges, hogy az írásmagyarázattal kapcsolatos előfeltételezéseink abból eredjenek, amit szeretnénk megérteni. Ha a filozófiára támaszkodunk a teológiai írásmagyarázat előfeltételeit illetően, az arra utal, hogy szakítunk a kánoni elvvel. Ahelyett, hogy filozófiai feltételezéseinkbe bocsátkoznánk, magyarázatunk elveit merítsük magából a Szentírásból.

2. *A Szentírás egységének elve.* Az imaheti anyagunk első felolvasásából megtudtuk, hogy bár a Bibliát sok szerző írta több évszázados periódus során, azonban a Szentírást ugyanaz a Lélek ihlette, és az egész együtt

alkotja Isten Igéjét. Ebben az értelemben következetes egység és összhang uralkodik a különböző részek között (Mt 5:17; 2Tim 3:16).

Krisztus hangsúlyozta ezt az elvet az Emmausba tartó két tanítványnak, amikor „*Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megíratk az Írásokban*” (Lk 24:27, ÚRK). Azzal, hogy Mózes említette (öt könyvét, a Pentateukhoszt) és „*valamennyi prófétát*”, Jézus az akkor ismert egész Szentírást, a héber Bibliát felhasználta magyarázatához, kihangsúlyozva ezzel a Szentírás egységének elvét.

3. *A krisztológiai elv.* Jézus Krisztus azért használta az egész héber Bibliát, hogy magyarázza, amik felőle megíratk, mert szeretne volna bizonyítani, hogy az egész Szentírás róla tesz bizonyosságot (Jn 5:39). Az Újszövetség azzal erősítette ezt a gondolatot, hogy kijelentette Krisztusról: az Ő személyében teljesedtek az atyáknak tett ígéretek (Róm 15:8), mivel minden próféta róla tesz bizonyosságot (ApCsel 10:43), és Isten minden ígérete benne lett ámenné (2Kor 1:20).

4. *A megváltás tervének központi szerepe.* A Szentírás nem azért íródott, hogy tudásszomjunkat oltsa, ezért nem szabad csak azért tanulmányoznunk, hogy győzzünk egy vitában, vagy bizonyítsuk valakinek hitelveink helyes voltát. Azáltal, hogy rámutatott, hogy Ő volt az Írásokban szereplő ígéretek teljesedése, Jézus Krisztus Isten Bárányaként mutatkozott be, aki képes megmenteni és üdvözíteni az embert. A megváltás kinyilatkoztatása az egész Szentírás központi célja, és amikor az Igét tanulmányozzuk, alapvető magyarázati elv kell, hogy legyen.

A prófétai írások magyarázata helyes alapelveinek használatával Jézus szeretne volna, ha az emmausi úton botorkáló emberek legyőzik csüggedésüket és boldog szívvel mennek tovább a feltámadott Krisztus örömhírének hallatán, aki legyőzte

a halált és örök életet hoz. Elérte célját, hiszen az igemagyarázatok meghallgatása után bevallották: „*Hát nem gerjedezett-e a szívünk, amikor beszélt velünk az úton, és magyarázta az Írásokat?*” (Lk 24:32, ÚRK).

Ha követjük ezeket a Jézus által alapított elveket, ezek nemcsak a bibliai igazságok megértésében lesznek segítségünkre, hanem lángra gyújtják szívünkben az üdvösség örömét, amelyet a Szentírás ígérete szerint Ő ad nekünk. ☉

Gondolatok az imádsághoz

1. Amikor a Biblia tanulmányozása során Jézus alapelveit használjuk, imádkozzunk a Szentlélekért, hogy mutassa meg a Szentírás szakaszai között azokat az összefüggéseket, amelyek Isten szempontjait mutatják meg!
2. Imádkozzunk azért, hogy egyre mélyebben megértsük a megváltás tervét, és annak értelme mélyen meggyökerezze a Jézussal való kapcsolatunkban!
3. Kérjük a Szentlelket, hogy segítsen megfogalmazni saját bizonyágtételünket arról, hogy a Szentírás mit is jelent az életünkben, s ezt megosztassuk másokkal!

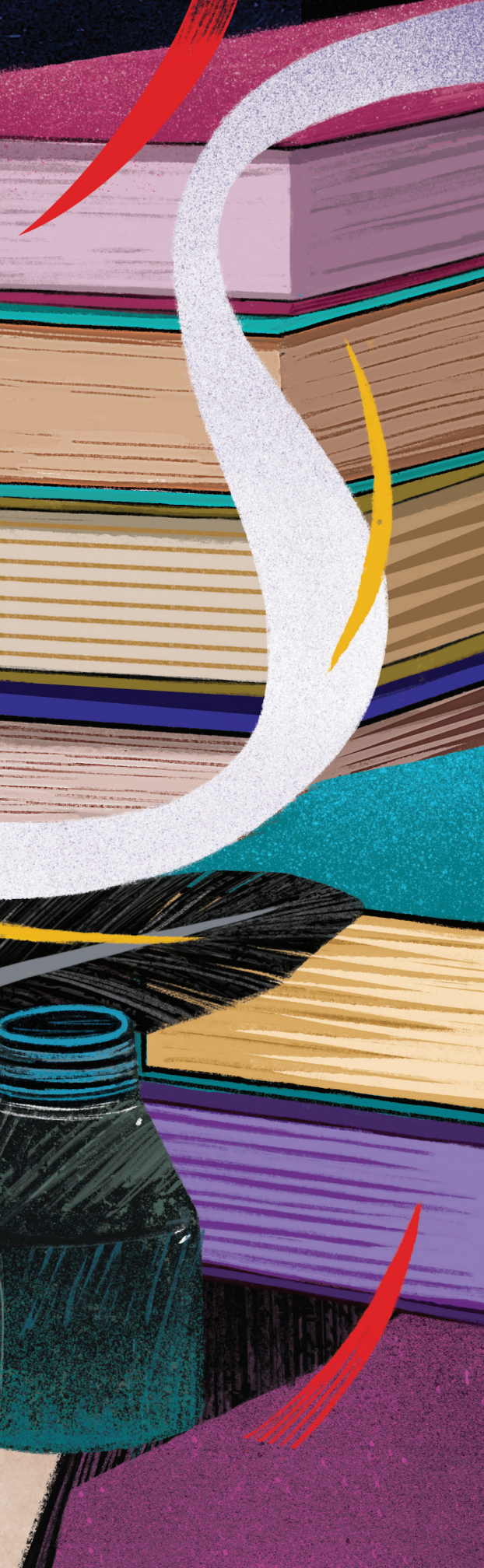
Szerda

Poroljuk le a törvényt és a próféták üzeneteit!

Hogyan éljünk a prófétai szó fényében?

Isten népének ritkán volt jó kapcsolata prófétáival. Tény, hogy akiket az Úr prófétai szolgálatra hívott, azok gyakran vonakodva fogadták a hívást, tudván, hogy az emberek általában az üzenettel együtt a hírnököt is elutasítják. Isten prófétai szavának közlése tehát mindig nagy árat követelt a próféták részéről. Jézus rámutatott, hogy a keresztényekkel ugyanolyan rosszul bánnak, mint a prófétákkal (Mt 5:12). István is ezt kérdezte a zsidó Szanhedrin tagjaitól: „A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyjaitok?” (ApCsel 7:52, ÚRK).

A prófétáknak bizony ilyen bánásmódot kellett elszenvedniük. A prófétai szó iránti gyűlölet azonban nem csak elutasítás volt, amit a próféták Isten népének tagjaitól szenvedtek el. Az erőszakos ellenállás, amit a próféta életének idejében tapasztalt, növekvő közönyt eredményezett. A próféta üzenete pedig teljes homályba veszett, és ez gyakran végleges volt. Tipikus esetben a prófétai szó elutasítása romlást és hitehagyást vont maga után.

ŐSZINTE MEGÚJULÁS

A hitehagyás vagy a nemzet szégyenének legsúlyosabb időszakaiban Isten megmentette a prófétai üzenetet attól, hogy teljesen elfelejtsék az emberek, és ez megújulást, ébredést hozott. Példaként említhetjük azt az esetet, amikor Isten templomának helyreállítása során, Jósias idejében Hilkia ezt mondta Sáfánnak, az írnoknak: „Megtaláltam ezt a törvénykönyvet az ÚR házában” (2Krón 34:15, ÚRK). Úgy hangzik ez, mint egy tudományos-fantasztikus történet, hogy Isten prófétai üzenete csak úgy porosodik a templom egyik elhagyatott sarkában!

Amikor meghallotta, miről ír ez a tekercs, Jósias elismerte: „Mert nagy az ÚR haragja, amely ránk száll azért, mert atyjaink nem tartották meg az ÚR beszédét, és nem úgy cselekedtek, amint e könyvben meg van írva” (21. v.). A többi már történelem. Jósias összegyűjtötte az egész népet, hogy hallgassák meg a tekercsben írtakat; a király és az egész nép megújították szövetségüket Istennel, és talán a legemlékezetesebb páskaünnepet tartották meg, hiszen a feljegyzés megemlíti: „Izráel királyai közül senki sem tartott olyan páskát, amelyet Jósias tartott és a papok, a lévíták, egész Júda és akik Izráelből jelen voltak, meg Jeruzsálem lakosai” (2Krón 35:18, ÚRK). Valami hasonló történt Nehémiás idejében, amikor Ezsdrás a nép előtt felolvasta a törvényt. Az évnék ugyanazon napján (a hetedik hónap első napján, talán azzal a szándékkal, hogy megismételje Jósias tapasztalatát) „előhozta Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet elé, ... Kora reggeltől egészen délig fölolvastott belőle... és az egész nép nagy figyelemmel hallgatta a törvényt” (Neh 8:2–3, ÚRK). Három héttel később az ébredés folytatódott. „Egybegyűltek Izráel fiai, bőjtöltek, ... a nap negyedrészen át olvastak az ÚRnak, az ő Istenüknek törvénykönyvéből, negyedrészen át pedig vallást tettek, és leborultak URuk, Istenük előtt” (Neh 9:1–3, ÚRK).

Mindez akkor történik, amikor leporoljuk Isten prófétai szavát, és akaratát átvisszük a gyakorlatba is életünk során.

POROLJUK LE A PRÓFÉTAI ÍRÁSOKAT!

Az egyháztagok között, 2018-ban, globális szinten végzett felmérés szerint a hetednapos adventisták 48%-a tanulmányozza

a Bibliát napi szinten.¹ Habár ez a statisztikai adat a pohár félig tele/félig üres jelenségét sugallja, attól függően, hogy épp kivel beszélsz, az azonban világos, hogy egyházként igenis van miben fejlődniünk, konkrétan a bibliaolvasási szokásaink terén. A világ sötétjében a Biblia tud fényt és reményt hozni az életünkbe, segít Jézushoz vezetni másokat, és megvilágítja a menny felé vezető utunkat. *„Igen biztos nálunk a prófétai beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag két fel szívetekben”* (2Pt 1:19).

Természetes hajlamunk azt diktálja, hogy támaszkodjunk a saját intelligenciánkra, erőnkre, bölcsességünkre, s közben megfélelkezünk arról, hogy a szívünk csalárd, becsap bennünket (Jer 17:9). Lelki mentővünk tehát az, ha bízunk a prófétai szóban. *„Bízzatok az Úrban a ti Istenetekben, és megerősítettetek; bízzatok az ő prófétáiban, és szerencsések lesztek!”* (2Krón 20:20). Igen, a Szentírás szavai meg tudják eleveníteni lelkünket, bölcsésé tesznek, örömet hoznak a szívünkbe, és az élethez való helyes viszonyulásra készítetnek. *„Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyásgátétele biztos, bölcsésé teszi az együgyűt. Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket”* (Zsolt 19:8–9).

HÁROM ALAPELV

Kevesen vagyunk – ha van egyáltalán köztünk valaki –, akik nem diszfunkcionális családból származunk. Az egészségtelen emberi kapcsolatok olyan személyekre vezethetők vissza, akik úgy döntöttek, hogy elfordulnak az Isten tanácsaitól. Ez fájdalmat és szenvedést von maga után még annak ellenére is, hogy Isten szeretete gyógyító hatása, és enyhülést, megbocsátást hoz életünkbe. Senkinek sem kell azonban továbbvinnie ezeket a negatív mintákat. Mindnyájan átalakulhatunk jellemünkben, és még életünk során megváltoztathatjuk az egész vonalat, ha úgy döntünk, hogy szakítunk a negatív attitűdökkel és magatartásformákkal, hogy hit által a prófétai szó fényében élhessünk.

Hit által élni azt jelenti, hogy Isten akarata által élünk, mégpedig úgy, hogy nem vonjuk kétségbe irányítását, még ha nem is értjük célját a múltban, és nem látjuk előre az ösvényt a jövőben. Hogyan érhetjük ezt el? *„Ha a fényben akarsz élni, oda kell menned, ahol a fény ragyog.”*² Mindennek a kulcsa: engedjük, hogy „megmentsen [a fény], éljünk aszerint, és adjuk tovább a sötétben élőknek!”³

Amikor családalapításba kezdünk, egy küldetés alapján törekedtünk élni a mindennapi életünket: *„Halld meg, Izráel: az ÚR, a mi Istenünk az egyetlen ÚR!”*

Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből. Legyenek a szívedben ezek az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Tanítsd ezekre fiaidat, és szólj ezekről, akár a házádban ülsz, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz. Kösd ezeket jelül a kezedre, és legyenek homlokötőtül a szemeid fölött. Írd föl ezeket házáad ajtófélfáira és a kapuidra” (5Móz 6:4–9, ÚRK).

Ez az igeszakasz három alapelvet tartalmaz, amelyek segítenek a prófétai szó fényének világítani az életünkben.

Először, a prioritásokról beszél. Isten legyen az első a szívünkben! (5. v.)

Másodszor, arra bátorít, hogy töltsünk időt Isten Igéjével. Olvassuk, beszéljünk róla éjjel és nappal (6–7. v.).

Harmadszor, a hatásokra hívja fel a figyelmet. Isten Igéje mindig legyen kéznél, ez legyen a legfontosabb befolyás, ami lelkünk útjain át elménkre hat (8–9. v.).

Tehát, ha elég időt fordítunk arra, hogy Isten Igéjéből helyes hatások érthessenek, akkor helyén lesz a fontossági sorrendünk, és Isten uralja életünket és otthonunkat.

BIZTOS IRÁNYELVEK NAPJAINKBAN IS

Nekünk, hetednapi adventistáknak kétszeres kiváltságban van részünk: nemcsak a Biblia áll

A világ sötétjében a Biblia tud fényt és reményt hozni az életünkbe, segít Jézushoz vezetni másokat, és megvilágítja a menny felé vezető utunkat.

rendelkezésünkre, ami hitünk és gyakorlatunk zsinórmértéke, hanem a próféta ajándékának modern kori megjelenése is Ellen White bizonyágtételeiben. Miért kiváltság ez? Mert csaknem 2000 évvel a Biblia szövegének lezárása után még mindig Istentől származó vezetést kapunk arra nézve, hogyan alkalmazzuk a Szentírást a mai körülményeinkre és a végidei missziónkra.

Családunkban nagy áldást jelentett az, hogy olvastuk és alkalmaztuk az életünkre Ellen White írásait. *Az Üzenet az ifjúságnak* és a *Levelek szerelmes fiataloknak* segítettek abban, hogyan imádkozunk értelmesen az Isten félelmén alapuló házasságért. *A Gyermeknevelés, az Előtte az élet, és a Keresztény otthon* szilárd alapot és irányítást jelentett a gyermeknevelés számos teóriájának útvesztőjében, amiben olyan sokan eltévednek. Ezenkívül teljes hitelt adunk évszázados tanácsainak, amelyek az étkezésről, az egészséges életmódról szólnak.

Amikor belemerültünk a *Jézushoz vezető út* és a *Jézus élete* tanulmányozásába, ez végül a legüdítőbb, leginkább Krisztus-központú áhítati anyagnak bizonyult lelki életünkben; a *Gondolatok a hegyi beszédről* és a *Hit, remény, cselekvő szeretet* pedig abban volt segítségünkre, hogy önuralomra tegyünk szert, szokásainkkal és gondolatainkkal is Istent dicsőítsük meg.

Ellen White homiletikai alkalmazásai, valamint bibliamagyarázatai alakították és alapozták meg prédikációinkat, egyedi teológiai megközelítése pedig a mai napig meglepetéssel szolgál mélységével, miközben tudjuk azt, hogy ez segített felekezetünk egységét megőrizni az ellenség sorozatos támadásai közepette az évek során.

KIHÍVÁSOK A JÖVŐBEN

Miközben küzdünk azért, hogy kövessük a Biblia és Ellen White írásainak biztos profetikus irányítását, egy egész nemzedék vár kint a meghódításra. Mivel az Y és a Z generáció (1980–1995 és 1996–2007 között születettek) jóllehet egyre kevesebbet olvas, ám az okostelefonok és egyéb kütyük lázában él, ezért a kihívás még nagyobb.

Azonban az örökkévalóság küszöbén egy olyan világban, ahol az emberek az ötletek és elméletek sodrásában élnek, nekünk biztos horgonyunk van a próféta szóban, és pontos koordinátáink is vannak, hogy elérjük a biztos kikötőt. Áradjon hát fény az utunkra és másokéra is, míg meg nem jelenik az igazi Hajnalcsillag! ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Imádkozzunk az Úrhoz, bizzuk rá a törvényéhez való viszonyulásunkat, és kérjünk készséget az engedelmességre!
2. Dicsőítsük Istent Dávid zsoltárainak stílusában a világosságért, amit Ő áraszt ösvényünkre vezetése és parancsolatai által!
3. Kérjük Istent imában, hogy áraszsa ránk az Ő világosságot a világ és annak minden fájdalma elhordozásához, különösen a Biblia és Ellen White írásainak próféta szava által!

¹ Lásd „Reaching the World: How Did We Do?” a partial report of the key findings of the Global Church Member Survey 2018, www.adventistresearch.org/sites/default/files/files/AC2018%20-%20Global%20Church%20Member%20Survey%20Data%20Report.pdf.

² Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. Mountain View, Calif., 1948, Pacific Press Pub. Assn., 4. köt., 106. o.

³ *Im.*, 2. köt., 123. o.

Igaz és hamis próféták, régen és most

Vajon a prófétai ajándék csak a múltra korlátozódik?

Egy gyülekezeti összejövetel után egy tizenéves lány világos, egyenes kérdést tett fel: „Hozzám miért nem szól az Isten?” A könnyű válasz erre az, hogy Isten mindnyájunkhoz szól a Bibliából. De ez a tinédzser azt akarta tudni, miért nem szól Isten közvetlenül hozzám.

Sok hívő tépelődik azon, miért nem szól hozzánk Isten ma is közvetlenül. Habár igaz, hogy szólt hozzánk a múltban prófétái, különösképpen pedig

Fia által (Zsid 1:1), joggal kérdezhetjük, miért nem beszél hozzánk napjainkban is? Hogy megválaszoljuk ezt a kérdést, meg kell fontolnunk, vajon megszűnt-e a prófétai ajándék a bibliai kánon lezárulásával, vagy Isten támasztott-e prófétákat azóta, esetleg fog-e a jövőben.

MEGSZŰNT EZ AZ AJÁNDÉK?

Két ellentétes nézet ütközik egymással a prófétai ajándék hitelességével kapcsolatban. Vannak, akik úgy hiszik (angolul e nézet követői: *cessationists*), hogy a lelki ajándékok – például a nyelveken szólás, a prófétálás, a gyógyítás – megszűntek az apostolok kora után. E nézet szerint ezek természetfeletti ajándékok voltak, amelyeket Isten azzal a szándékkal adott, hogy jelként legyenek a keresztyény egyház alapításánál és az evangélium terjesztésének kezdetekor. Az ellenkező nézet (*continuationism*) szerint a Szentlélek bármely időben tud lelki ajándékokat adni olyan embereknek is, akik nem az eredeti 12 tanítvány közül valók. A megszűnés mellett érvelők tagadják annak lehetőségét, hogy az ajándékok még felbukkanhatnak, és ők a *Sola Scriptura* (egyedül a Szentírás) elvére alapoznak, ragaszkodván három tételhez, miszerint (1) a kánon lezárult; (2) a Bibliának tévedhetetlen és elegendő tekintélye van; és (3) az egyház irányításához tökéletesen elegendő a Szentírás. Más szóval, ők abban hisznek, hogy a Biblia lezárt kánonja elegendő az egyház vezetéséhez az idők végezetéig.

Eltekintve attól, hogy az Igét tanították és Isten akaratát hirdették rendszeres és hosszan tartó szolgálatauk során, a próféták gyakran kerültek válságos helyzetekbe. A nehézségek idején – legyen szó külső okokról vagy belső hitehagyásról – a próféták irányt mutattak e különleges helyzetek konfliktusaiban és zűrzavarában, vagy egyszerűen egy egyedi, alkalomra szabott üzenetet közvetítettek a megváltási terv bizonyos pontján.

E próféták közül néhányan nem is szerepelnek a kánonban (például Nátán, Ahijjá, Jedó [2Krón 9:29]). Amit a kánonban nem szereplő próféták mondtak, vagy írtak, tekintéllyel bírt és kötelező érvényű volt az adott időszakban élő emberek számára (2Sám 12:7–15), mert a profetikus írás tekintélye az ihletésen alapul.

Jézus azért figyelmeztetett, mert a próféta-ság igazi ajándékával szemben a hamisítvány is meg fog jelenni a végidőben.

A kánonba nem foglalt próféták prófétái ajándéka nem azért adatott, hogy helyettesítse a kánon prófétáinak bizonyágtételét, hanem azért, hogy Isten népének különleges szükségleteit betöltsse. Meg kell jegyezni azonban, hogy amit ezek a próféták tanítottak, mindaz összhangban volt Isten kinyilatkoztatásával, amit a kanonikus prófétáknak adott.

Jánosnak, a Jelenések írójának ideje óta a bibliai kánont lezárták, más ihletett könyveket nem lehetett hozzáadni. A kérdés, amit ma felteszünk: A bibliai kánon lezárása óta volt olyan bibliai próféta, akit Isten küldött? És támaszthat még továbbiakat a jelenben vagy a jövőben?

KÍVÁNATOS AJÁNDÉK

Az Újszövetség előkelő helyet biztosít a próféta-ság ajándékának a Szentlélek ajándékai között. Sőt, Pál apostol első helyre sorolja azon szolgálatok között, amelyek hasznosak az egyház számára, két alkalommal pedig másodikként említi meg (lásd Róm 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Továbbá, bátorítja a hívőket, hogy vágyjanak erre az ajándéka (1Kor 14:1, 39), habár a Szentlélek mindig annak adja ajándékait, akinek akarja.

Pál kétszer rámutat, hogy Isten prófétákat jelölt ki az egyházban

(1Kor 12:28; Ef 4:11). Sőt mi több megerősíti, hogy az újtestamentumi egyház az apostolok és próféták alapjaira épült (Ef 2:20). Ezek újtestamentumi próféták, mert – ahogy Pál mondja Ef 3:4–5 verseiben – a Lélek kinyilatkoztatta Krisztus titkát az apostoloknak és a prófétáknak, akik még nem voltak ismertek a korábbi generációk számára. Arra a következtetésre jutunk tehát, hogy a próféta-ság ajándéka nem korlátozó-dott a kánonra.

AJÁNDÉK A VÉGIDŐRE

Jézus kijelentette, hogy meg fognak jelenni olyan hamis próféták, akik azt állítják, hogy az Ő nevében prófétálnak (Mt 7:15–23). Ezek a hamis próféták igen tevékenyek lesznek a végidőben, jeleket és csodákat tesznek, próbálják elhíttetni, ha lehet, a választottakat is (Mt 24:24). Jézus azért figyelmeztetett, mert a próféta-ság igazi ajándékával szemben a hamisítvány is meg fog jelenni a végidőben.

Konkréten a végidőről szólva, Jóel profetikusszavakkal ábrázolja azt, hogy Isten gazdagon ki fogja árasztani Lelkét a népére. Ez a kitöltetés abban nyilvánul meg, hogy fiatalok látomásokat látnak, az idősök álmokat álmodnak, fiaik és lányaik pedig prófétálnak (Jóel 2:28–29). Honnan tudjuk, hogy Jóel konkrétan a végidőre utal? Onnan, hogy ez a prófécia teszi le az alapját annak, hogy lesznek még megnyilvánulásai a próféta-ság ajándékának. Kozmikus jelenségeket említi, mint például a Nap elsötétedését és azt, hogy a Hold vérré válik. Beszél még a földön zajló katasztrófákról, amelyeket igen szemléletesen ábrázol mint „*vért, tüzet és füstoszlopokat*” (30–31. v.). Péter apostol a pünkösti tapasztalatra alkalmazta Jóel próféciját (ApCsel 2:16–21), ami a prófétálás ajándékát a nyelvek ajándékával kapcsolja össze. Miért? Jóel jövődöleése, ami a prófétálás jövőbeni ajándékáról szól, a korai és késői eső összefüggésében jelenik meg (Jóel 2:23–32). Az őszi

esőket nevezi korai esőnek, ami a mag kicsírászását és meggyökerezését segítette elő. A tavaszi esőket pedig kései esőnek, ami beérlelte a gabonát az aratásra. Az Ószövetség a palesztinai mezőgazdasági ciklusnak ezt a jelenségét használja fel azon lelki ajándék jelképeként, amit Isten ad népének Lelke által (Hós 6:3).

Péter és a többi apostol megtapasztalta a korai esőt. A késői eső a Léleknek ugyanezzel az erejével fog érkezni, Isten népe között pedig megnyilvánul a prófétálás ajándéka. A Szentléleknek ez a kitöltetése bőségesebb lesz az előzőnél; „*fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak*” – írja erről az időszakról a próféta (28. v.). ☉

Gondolatok az imádsághoz

1. Imádkozzunk különös kitéréssel azért, hogy betekintethessünk az Újszövetség próféciaiba, amelyek a jelen időre szólnak!
2. Kérjük Istent, hogy ültesse elménkbe igazságait, mégpedig olyan világosan, hogy soha ne téveszthessen meg bennünket egy okos hamisítvány!
3. Fejezzük ki Isten felé döntésünket, hogy bízunk benne! Bízunk abban, hogy mindenén átvezet, és megőriz a hamis próféták csapdájától!

Péntek

A nagyobb világosság és a kisebb világosság népe

Miért támasztott Isten egy prófétát maradék népének vezetésére?

G

yakran találkozom más felekezeti lelkészekkel az Argentin Bibliatársulat összeállításában.

Egyikük érdeklődött egyházunk jelenlegi helyzete iránt. Ismerte oktatási és egészségügyi intézményeinket, és csodálatát fejezte ki, milyen rohamosan fejlődik közösségünk Dél-Amerikában. A beszélgetésünk vége felé elejtett egy megjegyzést: „Csak azt bánom, hogy Ellen White-ot prófétának tartjátok.” Evangéliumi keresztény barátaink gyakran említik meg ezt a fenntartásokat velünk szemben.

Pontosan milyen örökséget hagyott a Hetednap Adventista Egyházra Ellen G. White? Mennyire időszerűek írásai ma az egyház számára? Oly módon kíséreljük most megválaszolni ezt a kérdést, ami reményeink szerint segít gyülekezeti szinten továbbgondolni ezeket a kérdéseket.

A RÁNK HAGYOTT ÖRÖKSÉG

Tagadni, hogy Ellen White örökséget hagyott a hetednap adventistákra, valami olyan merészség lenne, mint megkérdőjelezni Luther befolyását az evangélikusokra, vagy John és Charles Wesley hatását a metodistákra. Ellen White jelentősége túlmutat azon a tényen, hogy ő volt a mozgalom egyik társalapítója, azé a mozgalomé, amelyből később a Hetednap Adventista Egyház lett.¹

Írásai adták a filozófiai és teológiai alapját annak az oktatási és egészségügyi intézményrendszernek, ami úgy lenyűgözte más egyházak lelkészeit. „Ellen White látása, vezetése és személyes áldozatvállalása nélkül (hozzátehetjük: James White és Joseph Bates erőfeszítései nélkül) ma nem lenne Hetednap Adventista Egyház.”² Milyen ellentmondásos, hogy a lelkész, akivel találkoztam, dicsérte az intézményeket, ugyanakkor kritikával illette azt a személyt, aki lefektette ezen intézményrendszer alapjait!

Ellen White nem csak egy határozott látással megáldott személy volt. „Az Úr küldöttének”³ tartotta magát, amiből következik, hogy elhívása és küldetése kulcsszerepet játszott a felekezet felemelkedésében és fejlődésében. Ezt az állítást azonban nem fogadták el csak úgy maguktól az emberek. Kortársai és azóta az adventisták újabb és újabb nemzedékei értékelték írásait és szolgálatát a próféták hitelességének bizonyítására szolgáló igazságszavakkal.⁴ Az elfogadást az Adventista Egyház alapvető hitelvei közül a 18. tantétel fogalmazza meg.⁵

Ellen White írásai és tanításai rengeteg olyan témát tartalmaznak, amelyek időszerűsége nem vitatható.⁶ Hogy csak egy példát említsünk: a fizikai, mentális és lelki egészségre vonatkozó tanácsai – összekapcsolva Jézus hármasságát, a gyógyítással, a tanítással és a prédikálással – az adventista mozgalom tagjait a föld leghosszabb életű, legegészségesebb „népévé” tették.⁷

A LEGFONTOSABB SZOLGÁLATI ÁG

Ellen White angol nyelvű munkáinak más nyelvekre történő fordítása komoly figyelmet igényel. Szavai olyannyira összefonódnak számtalan bibliai parafrázissal és szakasszal, amelyekkel alátámasztja írásait, hogy a fordítónak meg kell tudnia különböztetni az író szavait a bibliaszövegektől, s csak az előbbit lefordítani, utóbbit pedig beidézni a Bibliából a célnyelven. Ez a tény igencsak rávilágít arra, mennyire ragaszkodott Ellen White a Bibliához, mint üzeneteinek alapjához.

Ellen White tudatában volt annak, hogy üzenetének lényege a Biblia üzenetének alkalmazása Isten utolsó időben élő népe számára. Mindezen túl világossá tette, hogy bizonyágtételei a „kisebb világosság” jelentik, s azt a célt szolgálják, hogy az embereket a Szentírás „nagyobb világosságához” vezessék.⁸ Leszögezte, hogy üzenetei a Szentírás

Ellen White tudatában volt annak, hogy üzenetének lényege a Biblia üzenetének alkalmazása Isten utolsó időben élő népe számára.

tekintélyének vannak alávetve, ezért tehát mindig arra kérte hallgatóit és olvasóit, hogy tanulmányozzák a Bibliát, üzenetét pedig vigyék át a gyakorlatba.⁹

Élete utolsó Generálkonferenciáján, az 1909-es ülésen, hallgatói előtt magasba emelve a Bibliát, így szólt: „Testvéreim, testvérnők, ajánlom nektek ezt a Könyvet!”¹⁰

Mi, 21. századi adventisták úgy tarthatjuk leginkább tiszteletben Ellen White örökségét, ha továbbra is „a könyv népeként” fognak ismerni bennünket, olyan népként, amelynek tagjai szeretik Jézust, és felmagasztalják a Bibliát, mint a hit és gyakorlat egyedüli mércéjét. ☺

Gondolatok az imádsághoz

1. Imádkozzunk Istenhez, hogy értsük meg utolsó időbeli prófétájának, Ellen White-nak a szerepét, s azt, hogy hogyan akarja a Lélek befolyásolni életünket az ő szavai által!
2. Kérjük az Urat, segítsen újra odaszánni magunkat arra, hogy naponként tanulmányozzuk Igéjét, és a gyakorlatban is alkalmazzuk minden pillanatban!
3. Dicsőítsük Istent azért a sok-sok bizonyágtételért, amit biztosított számunkra lelki tanulságként, hogy szembe tudjunk nézni a végidő kihívásaival!

¹ Ellen White – Joseph Bates-szel and James White-tal együtt – alapított egy felekezetet, 1863-ban, amelynek körülbelül 3500 tagja volt. E felekezet mára világszerte egyházzá növekedett, mintegy 21 millió megkeresztelt taggal.

² George R. Knight: *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes*. Hagerstown, Md., 1996, Review and Herald Pub. Assn., 59. o. [E. G. White élete és szolgálata]

³ Ellen White kijelentette: „Fél évszázada vagyok az Úr küldötte, és amíg csak élek, hirdetni fogom a népnek az Úr üzenetét.” (*Szemelvények Ellen G. White írásából*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 3. köt., 65. o.)

⁴ „A hetednapos adventisták a Bibliára és annak tanításaira alapozzák azt, hogy elfogadják a próféta ajándékának modern megnyilvánulását [Ellen White szolgálatában]... Hiszik, hogy Ellen White ajándéka a Lélek – Bibliában említett – ajándékainak egyik igaz megnyilvánulása.” (Theodore N. Levterov: *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma* [Elfogadni Ellen White-ot: a korai adventisták dilemmája a próféta ajándékával kapcsolatban]. Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2016, 88, 89. o.)

⁵ „A próféta a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel ő Isten hírnöke, írásai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a színvonal, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni.” (4Móz 12:6; 2Krn 20:20; Jól 2:28–29; Ám 3:7; ApCsel 2:14–21; 2Tim 3:16–17; Zsid 1:1–3; Jel 12:17; 19:10; 22:8–9) *A Hetednapos Adventista Egyház 28 hitelve*. Budapest, 2017, Advent Kiadó, 200. o.)

⁶ Irodalmi életművét több mint 20 könyv (nem számolva a gyűjteményeket), körülbelül 200 kisebb traktátus és szórólappal; több mint 5000 újságcikk, 6000 gépelte levél és kézirat, plusz folyóiratok és naplók sokasága, mindent összevetve kb. 100 000 kéziratos anyag alkotja 70 éven át végzett szolgálatából (1844–1915). Lásd: George E. Rice írása Leleki ajándékok címmel a *Hetednapos Adventista Teológia Kézikönyve* c. kötetből. Szerk.: Raoul Dederer. Hagerstown, Md., 2000, Review and Herald Pub. Assn., 636. o.

⁷ Dan Buettner: *The Secrets of Long Life* [A hosszú élet titkai] National Geographic, 2005 november; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest* [A kék zónák: Leckék a hosszú élethez azoktól a népcsoportoktól, amelyek a leghosszabb életűek]. Washington, D.C., 2008, National Geographic Society

⁸ Ezt írta: „Az emberek alig figyelnek a Bibliára, ezért az Úr adott egy kisebb világosságot, hogy azáltal a nagyobb világossághoz vezesse a férfiakat és nőket.” (*Szemelvények Ellen G. White írásából*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 3. köt., 30. o.)

⁹ Ellen White erőteljes kijelentéseket tett az írásai és a Szentírás viszonyának vonatkozásában: J testvér összehar mosokat írasal, hogy azt állítja, a Bizonyágtételeken [értsd: Ellen White írásain] keresztül adott világosság Isten Igéjének pótlásaként adatott, de ezzel hamis fényben tünteti fel a dolgot. Isten jónak látta, hogy ily módon vonja az emberek figyelmét az Ő Igéjére, és jobban, mélyebben megértesse azt velük.” (*Testimonies for the Church* [Bizonyágtételek]. Mountain View, Calif., 1948, Pacific Press Pub. Assn., 4. köt., 246. o.)

¹⁰ Idézte W. A. Spicer: *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* [A próféta Leleke az Advent Mozgalomban]. Washington, DC, 1937, Review and Herald Pub. Assn., 30. o.

Második szombat

Egy próféta Isten végidei népe számára

Mit mondott Ellen White
saját szerepéről, amit az Úr
hírnökeként kellett betöltenie?

ELLEN G. WHITE

1

871. április 30-án este nagyon leverten tértem nyugovóra. Akkor már három hónapja erős csüggedés állapotában voltam. Gyakran imádkoztam gyöttrődő lélekkel enyhülésért. Segítségért és erőért könyörögtem Istenhez, hogy felül tudjak emelkedni az ólmos levertségen, amely megbénította hitemet, reményemet, és egészen hasznavehetetlenné tett.

Azon az éjjelen olyan álmodtam, ami nagyon bátorító, örömteli benyomást tett rám. Azt álmodtam, hogy fontos összejövetelen veszek részt, amelyre jókora csoport gyűlt össze. Sokan leborulva, komolyan imádkoztak Istenhez, s mintha súlyos terhek nehezedtek volna rájuk. Különleges világosságért esedeztek. Néhányan közülük mintha gyöttrődtek volna lelkükben, erőteljes érzések kerítették őket hatalmukba; könnyek között, hangosan esedeztek segítségért és világosságért. Ebben a megrendítő jelenetben legfőbb vezető testvéreinket láttam. A testvér a padlóra borult, szemlátomást igen nagy gyöttrődésben. Felesége viszont egy másik, gúnyolódó csoportban ült. Úgy tűnt, mintha mindenki tudomására akarná hozni, mennyire megveti azokat, akik így megalázzák magukat.

Azt álmodtam, hogy az Úr Lelke szállt rám. Felálltam a kiáltások és imák közepette, és így szóltam: „Az Úr Lelke nyugszik rajtam. Arra készítek, hogy felszólítsalak: egyénenként, magatokon kezdjétek el a munkát! Istenre tekintetek és azt kívánjátok, hogy Ő végezze el a munkát, amit pedig rátok bízott. Ha nekiláttok annak a munkának, amelyről tudjátok, hogy a ti kötelességetek, akkor Isten majd segíteni fog, amikor csak szükséges. Nem tettétek meg azokat a dolgokat, amiket Isten kifejezetten rátok bízott. Istenre vártatok, hogy Ő végezze el helyettetek. Ha követtétek volna a világosságot, melyet adott, több világosságot ragyogtatott volna rátok. De amíg elhanyagoltátok a küldött tanácsot, figyelmeztetést és feddést, miként várhatnátok el, hogy több világosságot és áldást adjon, hogy majd azt is elhanyagoltátok és megvessétek? Isten nem ember, belőle nem lehet gúnyt űzni.”

Kezembe vettem a drága Bibliát, körülraktam néhány kötet bizonyosságtétellel a gyülekezet számára, amit Isten adott népének. Íme, mondtam, majdnem minden élethelyzetre itt van e forrásokban a válasz. Rámutatnak az elkerülendő bűnökre. A tanács, amiért könyörögtek, itt van ezekben, másoknak címzetten, akik hasonló helyzetben voltak.

Isten jónak látta, hogy elétek tárja, sort sor után, elvet elv után. Mégis alig akad valaki köztetek, aki valóban tudná, hogy mit is tartalmaznak a bizonyosságtételek. Nem vagytok járatosak a Szentírásban. Ha azzal a vággyal tanulmányoztátok volna Isten Szavát, hogy elérjétek a Biblia színvonalát, s törekedjétek a keresztényi tökéletességre, akkor nem lett volna szükség a bizonyosságtételekre. De mert elhanyagoltátok mélyebben megismerni Isten ihletett Könyvét, ezért egyszerű, közvetlen bizonyosságtételekkel akart elérni titeket; felhívni figyelmeteiket az ihletett Igére, melynek nem engedelmeskedtetek. Ezért sürget, hogy hozzátok összhangba életeteket a Szentírás kristálytisza és emelkedett tanításaival.

Az Úr szeretne benneteket az adott bizonyosságtételek által figyelmeztetni, dorgálni, tanáccsal ellátni és elméteket az Ő Igéje fontosságának tudatával betölteni. A megírt bizonyosságtételek semmiféle új világosságot sem nyújtanak, csupán a már kijelentett, ihletett igazságokat vésik elevebben elménkbe. Isten Igéje minden kétséget kizáróan megmondja az embernek Isten és felebarátja iránti kötelességét, de közületek csak kevesen engedelmeskednek ennek a világosságnak. A bizonyosságtételekben nincsen semmiféle új igazság kijelentve, hanem a már kijelentett nagy igazságokat egyszerűsítette, s a maga módján a nép elé tárta, hogy felébrésztve őket, igazságait elméjükbe vésse és minden mentegetőzésnek elejét vegye.

A büszkeség, önszeretet, önzés, gyűlölet, irigység és féltékenység elhomályosították a felfogóképességet. Az igazság, amely az üdvösség ismeretére oktatna

titeket, elvesztette vonzerejét, és nem irányítja gondolataitokat. Nem értjük az istenfélelem elengedhetetlen elveit, mert nem éhezünk és szomjazzuk a Biblia ismeretét, a szív tisztaságát, az élet szentségét. A bizonyosságtételek célja nem az, hogy lekicsinyeljék Isten Szavát, hanem hogy felmagasztalják. Céljuk, hogy a Bibliához vonják gondolatainkat, hogy az igazság szépsége és egyszerűsége hasson mindenkire.

Ezt mondtam továbbá: ahogyan ezek a könyvek és füzetek fallal veszik körül Isten Igéjét, úgy vesz körül fallal az Úr titeket: dorgálással, tanáccsal, figyelmeztetéssel és biztatással. Itt sírtok Isten előtt, lelketeiket gyötörve a több világossággal. Isten felhatalmazott, hogy megmondjam nektek: egyetlen fénysugár sem hull ösvényetekre a bizonyosságtételeken át, amíg az eddig kapott világosságot át nem ültetitek a gyakorlatba. Az Úr világossággal falazott körül titeket, de ti nem becsültétek meg, sőt lábbal tapostátok. Néhányan megvetették, mások meg elhanyagolták vagy félvállról vették. Kevesen határozták el szívükben, hogy követni fogják az Istentől kapott fényt.

Néhányan, akik külön figyelmeztetést kaptak, alig pár hét alatt elfeledték az intést. Egyeseknek többször el is ismételtém, mégsem tartották elég fontosnak ahhoz, hogy pontosan kövessék a tanácsot. Úgy vették, mint valami haszontalan mesét. Pedig a kapott világosság segítségével nagy veszteségeket és megpróbáltatásokat kerülhettek volna el.

Csak magukat okolhatják ezek miatt, maguk vették fel az igát, amelyet most nehéznek tartanak. Ez nem Krisztus igája. Isten szeretettel gondoskodott róluk, de önző, gonosz, hitetlen lelkük nem ismerte fel jósgát és kegyelmét. A saját bölcsességükben bízva siettek előre – míg nem a próbák miatt összetörve, a bizonytalanságtól összezavarodva – Sátán törbe nem csalta őket. Ha összegyűjtitek a sugarakat, amelyeket Isten a múltban adott, akkor majd megnöveli körülöttetek a világosságot.

„Ha Isten különleges eszközévé akarsz lenni, nem szabad senki másra támaszkodnod hanem egyedül tőle kell függened, és a szőlővesszőhöz hasonlóan köréje kell fonnod hajtásaidat. Ő arra fog felhasználni téged, hogy általad világosságát közvetítse a népnek.”

Hivatkoztam a régi Izraelre. Isten nekik adta törvényét, de nem engedelmeskedtek annak. Aztán szertartásokat és rendeleteket adott, hogy azok gyakorlása közben emlékeztükben tartsák Isten tetteit. Annyira hajlamosak voltak Isten lényének és kívánalmainak feledésére, hogy szüntelenül emlékeztetni kellett őket, nehogy kimenjen a fejükből, hogy engedelmisség és tisztelet illeti Teremtőjüket. Ha engedelmesen és szeretetből megtartották volna a törvényt, semmi szükség nem lett volna a szertartások és rendeletek sokaságára.

Ha az a nép, amely most állítja magáról, hogy Isten különleges kincse, engedelmeskedne az Igében meghatározott kívánalmaknak, akkor Isten nem adott volna külön bizonyosságtételeket, hogy ráébredszék őket kötelességeikre, bűnös voltukra és félelmetes veszedelmükre, ami akkor vár rájuk, ha elhanyagolják az Isten Igéje iránti engedelmisséget. Azért tompult el lelkiismeretük, mert félretették, elhanyagolták és lenézték a világosságot.

Azt álmodtam, hogy amíg beszéltem, Isten ereje oly nagy mértékben töltöttem ki rám, hogy minden erőm elhagyott, látomásom azonban nem volt. Úgy véltem, hogy férjem odaállt az emberek elé, és így szólt: „Ez Isten csodálatos ereje. A bizonyosságtételeket

hatalmas eszközül adta, hogy a lelkekhez férközhessen, és ezek által még hatalmasabban fog működni, mint ahogy eddig tette. Ki áll az Úr oldalára?”

Azt álmodtam, sokan azonnal felálltak, engedelmeskedve a felhívásnak. Mások mogorván ültek, egyesek gúnyolódtak és egy páran teljesen közömbösek maradtak. Valaki mellettem állva azt mondta:

„Isten emelt fel téged és olyan szavakat adott, hogy szólj e néphez és elérd a szíveket, amilyeneket senkinek előtte nem adott. Isten úgy alakította a te biznyosságtételeidet, hogy megfeleljen azon eseteknek, amelyekben segítségre van szükség. Ne rendítsenek meg a gúnyolódások, csúfolódások, szemrehányások és dorgálások. Ha Isten különleges eszközévé akarsz lenni, nem szabad senki másra támaszkodnod, hanem egyedül tőle kell függened, és a szőlővesszőhöz hasonlóan köréje kell fonnod hajtásaidat. Ő arra akar felhasználni téged, hogy általad világosságát közvetítse a népnek. Naponként kell erőt gyűjtened Istentől, nehogy környezeted elhomályosítsa a világosságot, amelynek általad kell az Ő népére világítania. Sátánnak eltökélt szándéka, hogy távol tartsa Isten népétől azt a világosságot, amelyre az utolsó napok veszedelmei közepette oly nagy szüksége van.

Sikered titka az egyszerűségben rejlik. Ha ettől eltávolodsz, ha valaki másnak a szája íze szerint formálsz biznyosságtételeidet, erőd el fog hagyni. Ebben a korban csaknem minden tetszetős és valószerűtlen. Hemzseg a világ az olyan biznyosságtételektől, melyeket azzal a céllal hirdetnek, hogy pillanatnyilag tetszést arassanak, megtevésszenek és az ént magasztalják. A te biznyosságtételed más. Le kell hajolnia az élet apróságához, hogy megóvja a pislákoló hitet a haláltól, és belesulykolja a hívőkbe annak szükségességét, hogy a világ világosságaként ragyogjanak” (*Life Sketches*. 197–202. o.). ©

Gondolatok az imádsághoz

1. Kérjük Istent, hogy tartson meg abban az egyszerű, tiszta hitben, amivel akkor rendelkezünk, amikor hitre jutottunk benne!
2. Imádkozzunk, hogy tisztán lássuk, mi mindent engedünk be életünkbe, ami akadályozza a vele való közösségünket!
3. Emeljük fel imában családtagjainkat és gyülekezeti családunkat, kérjük az Úr szabadítását, védelmét rájuk és magunkra, egyaránt!

REMÉNY

a holnapon túl

Mark A. Finley

Mindnyájunk természetes vágya hogy életünk – és természetesen a Föld jövője is – felfelé ívelő legyen. Reménykedünk abban, hogy kiküszöböljük a konfliktusokat, az anyagi, egészségi, társadalmi gondokat, és egyszer csak eljön egy szép világ...

Bizonyára ma minden gondolkodó ember tapasztalja, hogy ezek hiú remények. A földünk haldoklik. Az élőlények élettere gyors ütemben csökken, készleteink kifogyóban, a légkör hőmérséklete évről évre emelkedik. Szorongunk: Meddig megy ez, mi lesz a vége? Szeretnénk végre reménykeltő hangokat hallani, szeretnénk egy hiteles emberrel találkozni, aki biztosat, de főként biztos jót tud mondani. A félelmek kimondatlanok, és talán éppen amiatt, hogy közben az emberek benseje emésztődik, olyan mértékűvé vált a szorongás okozta depresszió, hogy a számítások szerint rövidesen, akár egy éven belül meg fogja haladni az összes egyéb betegséget. Így teljesednek be Jézus szavai: „*Dermesztő félelem lesz úrrá az embereken annak várása miatt, amik e földre következnek...*” (Lk 21:26).

Mindazok ellenére, hogy nincs nap, amikor kimaradna a hírekből valami szokatlan időjárási jelenség, valami olyan hír, ami sokkolja a hallgatót, mégis úgy él mindenki, mintha napjainknak sosem lenne vége, mintha örökké élénk, és minden így maradna fenn a további hosszú évezredek alatt. Finley lelkész a könyvének 19. oldalán közli egy Amerikában végzett közvélemény-kutatás eredményét. Ez a statisztikai tükör jelzi, mennyire igazak Jézusnak, ugyancsak a végidőkről szóló másik beszédében elhangzott kijelentései, amelyek arra vonatkoznak, hogy a kiabáló jeleket látva „*sem vesznek észre semmit*”. Ha ezeket a kérdéseket Amerikában a zarándok atyáknak az új földrészre érkezésükkor teszik fel, az első helyen nyilvánvalóan nem az a „létszükségleti” elem állt volna, mint manapság. A megkérdezett amerikaiak napi létszükségletre vonatkozó válaszai ugyanis a következők:

- 37% kávé,
- 28% édességek,
- 19% közösségi média,
- 16% Biblia.

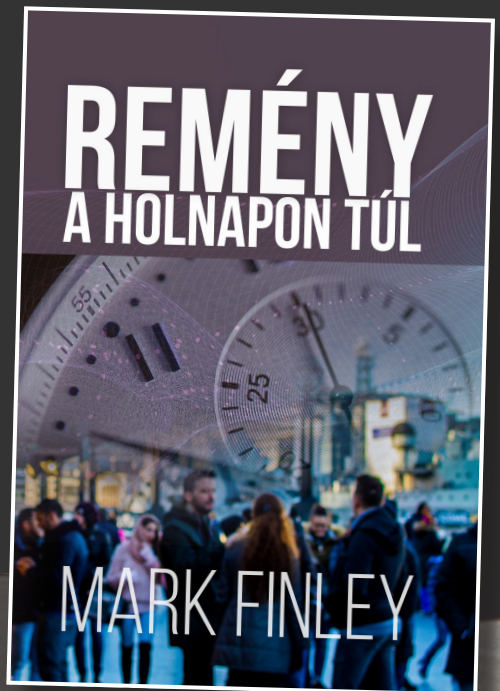
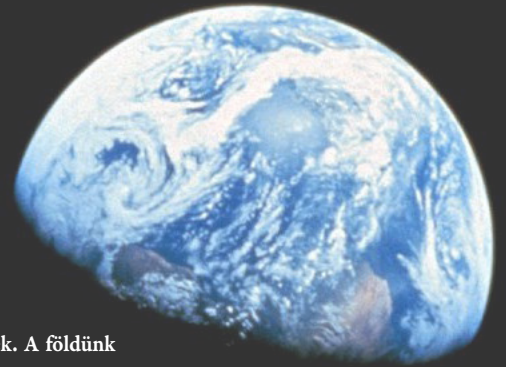
A megkérdezettek 84%-a meg sem említi az „Élet Kenyerét”!

Mindenki válaszolhat a feltett kérdésre magának és Istenének.

Az egyre riasztóbb körülmények közepette ugyanis naponta szól a Teremtő hozzánk: „Legyetek nyugodtak, ne féljete! Én az eseményeket, még ha emberileg teljesen reménytelen is a holnap, kézben tartom. » *Íme mindent újjá teszek!*« Legyen szavamra ismét ragyogni fog a Föld, teremtményei boldogok lesznek. Uralmamnak soha nem lesz vége!” Olyan ígéret ez, amelyet soha, semmilyen ármány vagy hatalom nem semmisíthet meg. Ez a könyv erről a reményről szól. Az utóbbi idők legjobb missziós könyve, amely egyben a Generálkonferencia 2020-ra ajánlott könyve is.

Mark A. Finley, a nagyszerű lelképásztor, evangelizátor a leghitelesebb forrásra, a Szentírásra alapozta ezt a könyvét. És az Ige alapján jelenti ki, hogy Isten ígéretei hamarosan beteljesednek. Lehet, hogy a „holnap” bizonytalan, ám Isten beszéde szerint igenis van remény a holnapon túl! A kiváló stílusban, megdöbbentő és ellenőrizhető tudományos magyarázatok idézésével megírt rövid olvasmányt még az elfoglaltabbaknak is szeretettel ajánljuk.

A kötet ára: 450 Ft. Stílusa és mondanivalója alapján missziómunkára alkalmas.

Ellen G. White

PÁTRIÁRKÁK és PRÓFÉTÁK

Adventista környezetben aligha ismeretlen ez a monumentális mű. Érdeemes mégis bemutatni, mivel 2018-ban egy teljesen új fordítás készült belőle Stramszki István részéről. Tudnunk kell, hogy a híres *Nagy küzdelem*-sorozat első darabjáról beszélünk, amely a szerző szándéka szerint közel hozza a ma emberéhez a régmúlt idők eseményeit. Bármennyit is kutatunk a vallásos irodalomban, nem találjuk párját ennek az első műnek, a „Patriárkák és próféták”-nak sem. A szeretetből-teremtés gyönyörű képeivel kezdődik. Azután láttatja azt, hogyan sötétült el az égbolt és lépett be a bűn. A Szentírás nem avat be minket minden pontos részletbe, miként is indult el a lázadás, a törvényellenesség – vagyis a bűn – története, de ez a mű a bibliai kijelentések összevetésével mutatja be, hogyan történhetett meg, lesújtó következményeivel együtt.

Végigkíséri az emberi történelmet Ádámtól Dávid királyig. A legjelentősebb pozitív és negatív személyeknek nemcsak a sorsát, hanem a hétköznapijait is megismerhetjük. Így lehetünk néma tanúi jellemük formálódásának, miközben kibontakozik előttünk a megváltás történetének korai eseménysora. A szerző magyarázatai nem származnak saját kútfőből, szinte kilép minden történetnél, semmi egyébire nem koncentrálnak, kizárólag csak arra, mit akart Isten láttatni a szent feljegyzésekkel. Mi, olvasók viszont azt vesszük észre, hogy szinte ott élünk, lélegzünk együtt az elmúlt események szereplőivel. Amikor egy-egy hosszabb kifejtéshez érkezőnk, akkor is azt tapasztaljuk, hogy a szerző összegyűjtötte az abban a témában a Bibliában fellelhető összes ígét, hogy a jobb megértést szolgálja. Így némely esemény leírásánál, mint az „ősevangélium”, az özönvíz vagy akár Bálám története, az egész Biblián átívelő teljes magyarázatot kapunk a Mindenható örök cselekedeteiről.

Az új kiadványban sok illusztrációval találkozhatunk. Megjelent keménykötésben. Ára 3500 Ft. Szeretettel ajánljuk ezt az értékálló könyvet, amely gazdagítja egyéni hitéletünket. Gyülekezeti programjaink is jól használható és ajándékozásra is kiválóan alkalmas.

